

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012362
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117012362.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému B. Q., narodenému dňa XX. W. XXXX v W., trvale bytom W. Y., t. č. na slobode, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného B. Q. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 1. marca 2018, č. k. 1PP/159/2017 - 78, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného B. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 1. marca 2018, č. k. 1PP/159/2017 - 78 bola (v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku) podľa § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného B. Q. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.11.2010 sp. zn. 2T/9/2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.04.2011 sp. zn. 6To/3/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.05.2014 sp. zn. 6Ntok/1/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.06.2017 sp. zn. 3T/1/2014.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Dňa 11.12.2017 podal na Okresný súd Trnava odsúdený B. Q. návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.11.2010 sp. zn. 2T/9/2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.04.2011 sp. zn. 6To/3/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.05.2014 sp. zn. 6Ntok/1/2013 (povolenie obnovy konania vo veci pod sp. zn. 2T/9/2005) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.06.2017 sp. zn. 3T/1/2014 vo výmere 6 (šesť) rokov (uloženého ako trest úhrnný) so zaradením do I. (prvej) nápravnovúchovej skupiny, do výkonu ktorého mu boli následne započítané predošlé obdobia výkonu trestu odňatia slobody a väzby v celkovej dĺžke 5 rokov, 3 mesiace a 13 dní (od 13.12.2004 do 13.12.2006, od 27.05.2011 do 06.08.2014 a od 06.08.2014 do 09.09.2014). Formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. odsúdený už splnil pred vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.06.2017 sp. zn. 3T/1/2014.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 28.12.2017 okrem iného vyplynulo aj to, že odsúdený bol slobodný, bezdetný, žil v konkubinate s družkou, bol otcom 4 detí, pôvodným povoláním vodič, pred nástupom na výkon trestu pracoval ako vodič kamiónovej dopravy. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď bol jedenkrát disciplinárne potrestaný pokarhaním za nepoužívanie ochranných pracovných pomôcok, zároveň bol aj trikrát disciplinárne odmenený najmä za vzorné plnenie pracovných povinností. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni a nebol ani disciplinárne odmenený ani potrestaný. Voľný čas využíval aktívne a sociálny kontakt udržiaval formou korešpondencie so svojimi príbuznými, návštevy mal realizované so svojou družkou a svojimi deťmi. Z oboznámeného hodnotenia riaditeľa

ÚVTOS a ÚVV Leopoldov zo dňa 06.06.2017 tiež vyplynulo, že disciplinárny trest bol odsúdenému uložený dňa 08.04.2013 a posledná disciplinárna odmena dňa 19.12.2013.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný (vrátane spomenutého odsúdenia, ktoré má v odpise registra trestov zapísané pred povolením obnovy konania pod sp. zn. 2T/9/2005, a jedného odsúdenia cudzím štátom) pre rôznorodú trestnú činnosť, v poslednom období najmä pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Z ďalších na verejnom zasadnutí oboznámených listinných dôkazov vyplynulo, že voči odsúdenému sa zároveň vedie aj ďalšie doposiaľ nerozhodnuté trestné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/22/2016 a taktiež dňa 27.11.2014 spáchal priestupok na úseku cestnej premávky, pre ktorý mu Dopravný inšpektorát Malacky v správnom konaní rozhodnutím zo dňa 10.02.2015 pod sp. zn. ORP-P-680/MA-ODI2-2014 uložil pokutu vo výške 1.000,00 € a zákaz činnosti do 10.02.2020.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že sa chce zaradiť do spoločnosti, býva s rodinou, s manželkou majú 2 maloleté deti, najmenšie má 8 mesiacov, druhé má 2 roky. Bývajú zatiaľ v prenájme, ale chcú si to odkúpiť. Otvoril si autoservis v dome, kde bývajú. Rodina je na ňom závislá. Nemá medzičasom žiadne priestupky. Dal tiež sľub, že sa nedopustí žiadnej trestnej činnosti.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol nevyhovieť návrhu odsúdeného, eventuálne mu vyhovieť, avšak s určením skúšobnej doby v hornej polovici zákonného rozpätia.

Podľa § 415 ods. 1 veta prvá Tr. por. o podmienkach prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného, na verejnom zasadnutí.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienkach prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd (I. stupňa) po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom o podmienkach prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmienach prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie 3 podmienok, a to tých, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený B. Q. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (materiálna) podmienka, a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život (t. j. že preukázal polepšenie), a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, sa nejavila podľa názoru súdu (I. stupňa) ako dostatočne splnená, keďže odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody dňa 08.04.2013 jedenkrát disciplinárne potrestaný, a tento trest nemal doposiaľ zahladený, resp. si ho do konca výkonu trestu či väzby nezahladil.

Splnená nebola dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy). V prípade odsúdeného B. Q. bolo podľa názoru súdu (I. stupňa) riziko recidívy príliš veľké. Súdu (I. stupňa) upozornil, že na podmienkach prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje „právny nárok“. Zmysel podmienach prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienach prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou,

ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej činnosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd (I. stupňa) zdôraznil, že odsúdený B. Q. sa v minulosti opakovane dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (Kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.), pričom krátko po tom, čo bol prepustený po povolení obnovy konania z výkonu väzby, bol postihnutý v priestupkovom konaní za obdobné konanie (porušenie povinností vodiča podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 8/2009 Z. z.: Vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla, preskúšaniu odbornej spôsobilosti z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2). Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru súdu (I. stupňa) nedávali dostatočnú záruku, že odsúdený by na slobode viedol riadny život. Pritom podmiennečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmiennečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmiennečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Preto mal súd (I. stupňa) za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Súd (I. stupňa) vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného B. Q. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, ktorého vedenie dostatočne nepreukázal ani v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Na tomto závere nemohli zmeniť nič ani tie skutočnosti, ktoré uvádzal v podanom návrhu či na verejnom zasadnutí a ani kladné hodnotenie riaditel'a ústavu, ak si odmyslíme spomínaný disciplinárny trest (ktoré má pre súd však len odporúčací charakter čo do splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie).

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie“.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený B. Q., pričom prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí dňa 1. marca 2018 výslovne vzdal.

Odsúdený B. Q. svoju sťažnosť bližšie písomne odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27. marca 2018. V ňom skoncipoval totožné dôvody s tými, ktoré predniesol na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu, zvýraznil svoj kritický postoj k v minulosti spáchanej trestnej činnosti, svoju priaznivú resocializačnú prognózu a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, vyhovieť svojmu sťažnostnému návrhu a podmiennečne ho prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Sľúbil, že v budúcnosti sa žiadneho protispoločenského konania nedopustí.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intencióch § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného B. Q. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený B. Q. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený B. Q. nespĺňa podmienky predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b, ods. 2/ Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky, nakoľko okrem trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, sa už v minulosti opakovane dopustil

páchania úmyselnej trestnej činnosti (7 záznamov, t. j. okrem posudzovanej trestnej činnosti sa v minulosti 6x dostal do rozporu so zákonom), pričom predchádzajúce odsúdenia ani výkon trestu nemali naň dostatočný prevýchovný účel, opätovne sa dostal do rozporu so zákonom. Za tejto situácie, predovšetkým s ohľadom na jeho kriminálnu minulosť, je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody výrazne problematická. Ochrana spoločnosti si preto vyžaduje u odsúdeného B. Q. ďalší výkon trestu odňatia slobody. Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného B. Q. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.